

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Fondul Proprietatea SA*

Atbildētāja: *SC Hidroelectrica SA*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai saskaņā ar LESD 107. pantu Rumānijas sabiedrības ar valsts kapitālu līdzdalība (Rumānijas-Turcijas) kopuzņēmuma kapitālā ir līdzvērtīga valsts atbalstam, uz kuru ir attiecināms LESD 108. panta 3. punktā paredzētais paziņošanas pienākums?

Vai šī līdzdalība ir publisks finansējums ar selektīvu raksturu un var iespaidot tirdzniecību Eiropas Savienības dalībvalstu starpā?

2) Vai var uzskatīt, ka šāda sabiedrības ar valsts kapitālu, elektroenerģijas ražotājas, līdzdalība pārkāpj principu, atbilstīgi kuram pārvades sistēmām un pārvades sistēmu operatoriem ir jābūt nodalītiem, kas noteikts Direktīvas 2009/[7]2/EK ⁽¹⁾ par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu 9. pantā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV L 211, 55. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 26. janvārī – Eiropas Komisija/Somijas Republika

(Lieta C-42/16)

(2016/C 118/15)

Tiesvedības valoda – somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Hottiaux un I. Koskinen)

Atbildētāja: Somijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka izsniedzot tādu transportlīdzekļa vadītāja apliecību dublikātus, kuru derīguma termiņš beidzas 2033. gada 18. janvārī, Somijas Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām ⁽¹⁾ 1. pantā un 7. panta 2. punktā paredzētos pienākumus, un ka, nepievienojoties ES vadītāju apliecību tīklam, tā nav izpildījusi Direktīvas 2006/126/EK 7. panta 5. punkta d) apakšpunktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Viens no Direktīvas 2006/126/EK galvenajiem mērķiem esot vadītāju apliecību drošības paaugstināšana. Piemērojot direktīvā paredzētos termiņus, šis mērķis varot tikt īstenots, un, izdodot apliecības, varot tikt piemēroti jaunākie pasākumi, lai novērstu viltojumus un sasniegtu direktīvā paredzētos ceļu satiksmes drošības mērķus. Direktīvas 2006/126/EK 1. pantā esot noteikta [transportlīdzekļa] vadītāja valsts apliecības ieviešana atbilstoši I pielikumā aprakstītajam Kopienas paraugam. Direktīvas 7. panta 1. punktā esot regulētas vadītāja apliecībām piemērojamās prasības, un Direktīvas 7. panta 2. punktā esot noteikts no 2013. gada 19. janvāra izsniegtu vadītāja apliecību derīguma termiņš. Somijā pēc 2013. gada 19. janvāra izsniegtu vadītāja apliecību dublikātu derīguma termiņš varot būt daudz ilgāks nekā paredzēts Direktīvas 2006/126/EK 7. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā.

Saskaņā ar Direktīvas 2006/126/EK 7. panta 5. punkta d) apakšpunktu dalībvalstīm būtu jāizmanto ES vadītāju apliecību tīkls, kad tas sāk darboties. ES vadītāju apliecību tīkls (RESPER) esot izveidots un darbību sācis 2013. gada 19. janvārī. Tā kā Somija neesot pievienojusies ES vadītāju apliecību tīklam (RESPER), šajā tīklā neesot iespējams pārbaudīt, vai vadītāja apliecības izsniegšanas nosacījumi esot izpildīti. Citas dalībvalstis nevarot kopā ar Somiju pārbaudīt vadītāja apliecības izsniegšanas nosacījumu izpildi, ne arī ar Somiju apmainīties ar informāciju, izmantojot šo tīklu. Tādēļ ar Somiju neesot iespējams veikt Direktīvas 2006/126/EK 15. pantā paredzēto informācijas apmaiņu, izmantojot ES vadītāju apliecību tīklu.

⁽¹⁾ OV L 403, 18. lpp.

Prasība, kas celta 2016. gada 1. februārī – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-58/16)

(2016/C 118/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – W. Mölls un L. Nicolae)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- attiecībā uz visām ostām Ziemeļreinā-Vestfālenē nenodrošinot, ka tiek noteiktas ostu robežas, apstiprināti ostas aizsardzības novērtējumi un aizsardzības plāni, kā arī par ostas aizsardzību atbildīgā amatpersona, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/65/EK ⁽¹⁾ par ostu aizsardzības pastiprināšanu 2. panta 3. punktā un 6., 7. un 9. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Direktīvas 2005/65/EK 6. pantu dalībvalstīm ir jānodrošina, ka ikvienai ostai, uz kuru attiecas šī direktīva, tiek veikts aizsardzības novērtējums, un attiecīgā dalībvalsts tos apstiprina. Saskaņā ar šīs direktīvas I pielikumu aizsardzības novērtējumos tostarp ir jānosaka visas zonas, kuras ir svarīgas attiecībā uz ostas aizsardzību, nosakot arī ostas robežas.

Saskaņā ar 2. panta 3. punktu dalībvalstis nosaka katras ostas robežas, attiecīgi ņemot vērā no ostas aizsardzības novērtējuma iegūtos datus. 4. punkts attiecas uz gadījumu, kad ostas iekārtas robežas Regulas (EK) Nr. 725/2004 ⁽²⁾ nozīmē būtībā aptver visu ostu.

2013. gadā veiktajā inspekcijā esot noskaidrojies, ka vismaz 11 Ziemeļreinas-Vestfālenes ostām, uz kurām attiecas Direktīva 2005/65/EK, nav aizsardzības novērtējuma. No turpmākās korespondences izriet, ka šī situācija līdz šim nav mainījies.

Vismaz šajās ostās arī nav noteiktas ostu robežas, jo, kā tika izklāstīts iepriekš, šo robežu noteikšanas pamatā savukārt ir aizsardzības novērtējums.